Р Е Ш Е Н И Е
№ 42757

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 84 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7831** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 2 и чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Т. М. Е. Д., гражданин на Република К., [дата на раждане] , подадена чрез упълномощения му процесуален представител адвокат Т. Л., срещу Решение № ВР-9 от 03.06.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадената от него последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-1391/13.05.2026 г. (рег. № УП-20561/14.05.2026 г. по описа на ДАБ при МС).

В жалбата са развити подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради постановяването му при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона (отменителни основания по чл. 146, т. 3, 4 и 5 от АПК). Жалбоподателят поддържа, че интервюиращият орган необосновано е приел, че представеното ново писмено доказателство – превод на Обявление за издирване от 16.12.2022 г., издадено от Регионалната делегация на националната сигурност за Л. (Република К.), не съставлява ново обстоятелство от съществено значение. Изтъква се, че документът удостоверява активното му издирване на територията на цялата страна по обвинения в „бунт, демонстрация срещу държавата и нанасяне на вреда на министъра на отбраната“. По същество се иска отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощения си процесуален

представител адвокат Т. Л., като чрез назначен от съда преводач от френски език поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли същата да бъде уважена.
Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез упълномощения си юрисконсулт, оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли и да потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Излага съображения, че цялата бежанска история на молителя е била подробно изследвана в предходните производства.
Административен съд – София-град, Първо отделение, 84-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:
Жалбоподателят Т. М. Е. Д. е гражданин на Република К., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място]. За първи път чужденецът е подал молба за международна закрила с вх. № РД 09-143 от 02.02.2021г. на отдел „Производство за международна закрила (ПМЗ)“ –[жк]в Регистрационно-приемателен център (РПЦ) - С. към ДАБ – МС, мотивирана със страх за живота му от организация „Б. Х.“. Първоначално постановеният отказ в ускорено производство (Решение № УП-ОКЗ/10.02.2021 г.) е отменен с Решение № 2502/14.04.2021 г. по адм. д. № 1924/2021 г. на АССГ с указания за провеждане на общо производство. Съдът достигнал до извод, че при наличието на писмени данни за съществуващото напрежение в К. и свързаните с дейността на „Б. Х.“ и други неправителствени групировки нападения, убийства и други нарушения на правата на човека, и невъзможността на властите да противодействат напълно адекватно на насилието, административният орган е следвало да образува производство по общия ред - чл. 70 - 76 от ЗУБ, като обсъди всички факти от личната история на търсещия закрила и извърши задълбочена преценка на обстановката в К. и по-конкретно столицата, както и по отношение на дейността на „Б. Х.“. В общото производство с Решение № 1950/09.07.2021 г. на заместник-председателя на ДАБ при МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Актът е отменен първоначално с Решение № 6920/23.11.2021 г. по адм. д. № 7706/2021 г. на АССГ, което на свой ред е отменено от ВАС с Решение № 3143/04.04.2022 г. по адм. д. № 122/2022 г. и делото е върнато за ново разглеждане. При новото разглеждане с Решение № 3403/20.05.2022 г. по адм. д. № 3326/2022 г. АССГ е отхвърлил жалбата на чужденеца срещу Решение № 1950/09.07.2021 г., което съдебно решение е оставено в сила с окончателно Решение № 843/26.01.2023 г. по адм. д. № 6326/2022 г. на ВАС. В рамките на това първоначално производство бежанската история на чужденеца е била мотивирана единствено с криминални заплахи вследствие дейността му като платен информатор на жандармерията в [населено място] (издаване на наркодилъри, членове на групировката „Б. Х.“ и бивш жандармерист), както и несъгласие на членове на религиозната общност „Свидетели на Й.“ с тази му дейност. Жалбоподателят изрично е заявил, че никога не е членувал в политическа партия или организация, не е бил политически активен, не е изразявал политическо мнение и не е имал проблеми с официалните държавни власти при легалното си напускане на К. през септември 2019 г. със собствен национален паспорт.
На 06.06.2023 г. чужденецът е подал първа последваща молба за международна закрила с вх. № ЦУ-13-140/06.06.2023 г. на ДАБ при МС (рег. № УП-20561/12.06.2023 г.). Молбата е била обоснована с твърдението, че от блики в К. е разбрал, че е издадена заповед от Националната жандармерия към Министерството на отбраната от 03.08.2021 г. за неговото издирване и задържане за „участие в бунт, манифестация срещу държавата и дейности, насочени срещу Министерството на отбраната на К.“. Постановеното Решение № 14-ОК/23.06.2023 г. на интервюиращия орган за недопускане на молбата е било отменено с Решение № 598/24.01.2024 г. по адм. д. № 6834/2023 г. на АССГ с указания за разглеждане на молбата в общо производство по

същество.
В изпълнение на съдебните указания ДАБ при МС е образувала общо производство по същество, в хода на което на 17.04.2024 г. е проведено детайлно лично интервю с кандидата в присъствието на преводач (Протокол рег. № УП-20561/17.04.2024 г.). При интервюто чужденецът е бил подробно разпитан относно представения документ от 03.08.2021 г. и твърденията за издирване от държавата, при което същият изрично е заявил: „Пълна лъжа е, че се занимавам с антидържавна дейност, те лъжат. И че вредя на Министерството на отбраната. Жандармерията ме търси и бандитите ме търсят...“. С Решение № 7794 от 16.07.2024 г. председателят на ДАБ при МС е отхвърлил молбата по същество и е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, като е приел твърденията за държавно издирване за антидържавна дейност за недостоверни, измислени и опровергани от събраните доказателства и личните обяснения на молителя. Отказът на председателя на ДАБ при МС е обжалван по съдебен ред и с Решение № 1694 от 16.01.2025 г. по адм. д. № 8655/2024 г. АССГ е отхвърлил жалбата като неоснователна. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който с Решение № 5126 от 19.05.2025 г. по адм. д. № 2722/2025 г. е оставил в сила решението на първоинстанционния съд, с което отказът за предоставяне на международна закрила е влязъл окончателно в сила.
На 13.05.2026 г. Т. М. Е. Д. е подал чрез адв. Т. Л. втора последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-1391/13.05.2026 г. (рег. № УП-20561/14.05.2026 г. по описа на ДАБ при МС). В молбата чужденецът поддържа, че са налице нови обстоятелства и новооткрито писмено доказателство от съществено значение за личното му положение, а именно – Обявление за издирване с реф. № 220176/AR/DRSNC/CSP-DOUALA/PS-219, издадено на 16.12.2022 г. от Регионалната делегация на националната сигурност за Л. (гр. Д., Република К.), подписано от полицейски комисар. Посочено е, че съгласно документа лицето подлежи на наказателно преследване за „бунт, демонстрация срещу държавата във вреда на министъра на отбраната“ и е наредено неговото активно издирване, задържане и конвоиране под строг ескорт. Жалбоподателят твърди, че това доказателство установява преследване на политическа основа от друг специализиран държавен орган – Националната сигурност (а не разглежданата до момента жандармерия).
В рамките на предварителната процедура по чл. 76а от ЗУБ на молителя е връчено Съобщение рег. № УП-20561/20.05.2026 г. с указания за възможността в 7-дневен срок да представи писмени доказателства в подкрепа на допустимостта на молбата. В законоустановения срок други доказателства не са ангажирани. Към преписката е приобщена Справка вх. № МД-02-160/17.04.2026 г. на отдел „Международно сътрудничество“ при дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно актуалната обществено-политическа обстановка в Република К..
На 03.06.2026 г. интервюиращият орган при ДАБ при МС – младши експерт С. И. Б., е постановил процесното Решение № ВР-9, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не допуска подадената от Т. М. Е. Д. последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Органът е мотивирал акта си с отсъствието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на кандидата или държавата му по произход по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Посочил е, че твърденията за преследване за бунт и антидържавна дейност влизат в пряко противоречие с цялостната бежанска история, поддържана в предходните производства, в които чужденецът неднократно е отричал каквато и да е политическа ангажираност, както и че представеният документ от 16.12.2022 г. не установява индивидуален риск от преследване. Решението е връчено лично на чужденеца на 15.06.2026 г. в присъствието на преводач от френски език, а настоящата жалба срещу него е подадена чрез

административния орган на 19.06.2026 г. (вх. № 21528/19.06.2026 г. по описа на АССГ).
В съдебното производство по делото е приета изпратената от ДАБ при МС административна преписка, както и представената от жалбоподателя справка за К. от 25.08.2026г. и справка от ответника от 14.10.2026г.
При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:
По допустимостта на жалбата:
Жалбата е депозирана в рамките на преклузивния 7-дневен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, и срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Оспореното Решение № ВР-9 от 03.06.2026 г. е издадено от материално и териториално компетентен административен орган по смисъла на чл. 76б, ал. 1 във връзка с чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ. Видно от приложената по преписката Заповед № РД-05-254 от 02.05.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, С. И. Б. – младши експерт в РПЦ – [населено място], отдел „Производство за международна закрила – кв. Военна рампа“, е изрично определен за интервюиращ орган с правомощия да извършва предвидените в ЗУБ действия и да постановява решения в производствата по предварително разглеждане на последващи молби.
Актът е постановен в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити – фактически и правни основания за издаването му, ясна разпоредителна част.
При провеждане на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Производството по чл. 76а–76б от ЗУБ представлява специфична фаза, целяща преценка на допустимостта на последващата молба. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, и без да провежда лично интервю, взема решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Процесната молба е заведена в ДАБ при МС с вх. № КП-01-1391 на 13.05.2026 г. (регистрирана на 14.05.2026 г.), а оспореното решение е постановено на 03.06.2026 г., т.е. в рамките на 14-те работни дни. Спазени са и процедурните гаранции по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ – на чужденеца са връчени указания и съобщение за представяне на доказателства, осигурен е преводач при връчване на акта, с което правото му на защита е осигурено в пълен обем.
По силата на легалната дефиниция на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, подадената на 13.05.2026 г. молба за международна закрила безспорно представлява последваща молба, тъй като е подадена след като производството по предходната му молба е приключило с влязло в сила решение (Решение № 7794/16.07.2024 г. на председателя на ДАБ, потвърдено с окончателно Решение № 5126/19.05.2025 г. на ВАС) и чужденецът не е напускал територията на страната.
Специалният режим за разглеждане на последващи молби по чл. 76а – чл. 76в от ЗУБ транспонира разпоредбите на чл. 33, § 2, б. „г“ и чл. 40 – 42 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, производство за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз по дело C-18/20 и по дело C-921/19, понятието „нови елементи или констатации“ по чл. 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС включва както нови факти, настъпили след окончателния акт, така и новооткрити доказателства

за предходно съществували факти, които не са били изследвани в предходното производство и на които влязлото в сила предходно решение не се основава. При положителен отговор на първия въпрос, задължително се изследва дали тези нови елементи или факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговаря на условията за признаване на международна закрила по смисъла на Директива 2011/95/ЕС и чл. 8 – 9 от ЗУБ. Едва при кумулативното наличие на двете предпоставки последващата молба подлежи на допускане до разглеждане по същество по общия ред.

Настоящият състав намира, че представеното към последващата молба писмено доказателство - Обявление за издирване с реф. № 220176/AR/DRSNC/CSP-DOUALA/PS-219 от 16.12.2022 г., издадено от Регионалната делегация на националната сигурност за Л. (гр. Д.), правилно е преценено от интервюиращия орган като неотговарящо на законовите изисквания за ново обстоятелство от съществено значение.

На първо място, съдържащите се в представения документ факти не притежават белега на фактическа новост спрямо предмета на приключилото с влязло в сила съдебно решение предходно производство. Жалбоподателят поддържа, че с документа от 16.12.2022 г. за първи път въвежда нов вид преследване – държавно издирване по обвинения за „бунт, демонстрация срещу държавата и вреда на министъра на отбраната“. Това възражение е категорично опровергано от доказателствата по приложената административна преписка. Още при първата си последваща молба от 06.06.2023 г. чужденецът се е позовал на абсолютно същите фактически твърдения – че се издирва от камерунските органи по сигурността за участие в бунт, манифестация срещу държавата и действия във вреда на Министерството на отбраната. След като отказът за допускане е отменен с Решение № 598/24.01.2024 г. на АССГ, ДАБ при МС е провела общо производство по същество, в което на 17.04.2024 г. е извършено лично интервю. При това интервю кандидатът е изрично приканен да изясни тези обвинения, при което сам категорично отрича да е извършвал антидържавна или политическа дейност и заявява, че обвиненията в бунт са „пълна лъжа“.

С влязлото в сила Решение № 7794/16.07.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, потвърдено с Решение № 1694/16.01.2025 г. на АССГ и Решение № 5126/19.05.2025 г. на ВАС, въпросът за твърдяното държавно преследване на чужденеца за „бунт и действия срещу отбраната“ е бил предмет на цялостна преценка по същество и е окончателно отхвърлен като недостоверен, логически несъвместим и неоснователен за предоставяне на статут.

На следващо място, обстоятелството, че представеното обявление от 16.12.2022 г. формално изхожда от друг орган на системата за сигурност – Регионална делегация на националната сигурност за Л. (полицейски орган), а не от Националната жандармерия (обсъждана в предходното производство), не придава характер на „ново съществено обстоятелство“. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ и чл. 40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС, релевантен за допустимостта е материалният фактически състав на заплахата, а не наименованието или ведомствената структура на издаващия орган. Доколкото документът от 16.12.2022 г. визира абсолютно същите деяния („бунт, демонстрация срещу държавата във вреда на министъра на отбраната“), които вече са били изследвани в общото производство и признати от самия молител за несъществуващи, посочването на друг полицейски орган не е годно да промени материалноправния статус на кандидата и да обоснове основателен страх от преследване по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Констатацията на органа, че новопредставеният документ възпроизвежда вече изследвани и отхвърлени мотиви и влиза в пълно противоречие с личните признания на кандидата в предходното интервю, е изцяло в рамките на предварителния тест по чл. 40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС.

Правилно е съобразена и практиката по дело *C-921/19 (LH)* на СЕС. Макар

невъзможността за удостоверяване на автентичността на документ сама по себе си да не е основание за автоматичното му изключване, органът не е длъжен да допусне молбата до същинско производство, когато съвкупният анализ на представеното копие сочи, че то възпроизвежда преклудирани факти и е в явно противоречие с окончателно установената бежанска история (в този смисъл е и константната практика на АССГ, напр. Решение № 2801 от 24.04.2023 г. по адм. д. № 1492/2023 г., Решение № 6126 от 21.10.2019 г. по адм. д. № 8408/2019 г., Решение № 13175 от 03.04.2026 г. по адм. д. № 1860/2026 г. и Решение № 34293 от 03.09.2026 г. по адм. д. № 6433/2026 г.).

Не е налице и заплаха спрямо оспорващия, породена от ситуация на безогледно насилие в светлината на чл.9,ал.3 от ЗУБ. Следва да бъде посочено, че с Решение от 17.02.2009 година, Съдът на Европейските общности по преюдициално запитване е дал тълкуване на разпоредбата на чл.15,ал.1,б.”в”, във връзка с чл.2,б.”д от Директива 2004/83/ЕО/ като- съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може изключително да се счита за установено, когато степента на характеризиращото и протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, се преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. От Справката за ситуацията в страната на произход на оспорващия К. е видно, че в страната по произход – Република К. (и в частност в [населено място], департамент В., регион Л.), не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, нито безогледно насилие с такъв интензитет и мащаб, че всеки цивилен гражданин единствено поради присъствието си там да бъде изложен на реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и практиката на СЕС по дело *C-465/07 (E.)*. Докладите на A. International налагат извода за продължителна, регионално различаваща се криза, но не позволяват цялата територия на страната да бъде описана с еднаква интензивност на насилие. Human Rights Watch и EUAA описват случаи на повишени заплахи и преследване срещу хора, възприемани като ЛГБТ. Доколкото жалбоподателят не навежда никакви нови специфични данни, относими лично към него, правилно е отчетено от административния орган като допълнителен мотив за липса на новонастъпили обстоятелства относно държавата по произход.

С оглед на изложеното, наведените от молителя факти и представеното писмено

доказателство не представляват нови обстоятелства от съществено значение и не увеличават в значителна степен вероятността чужденецът да отговаря на условията за международна закрила. Недопускането на последващата молба не нарушава и принципа за забрана за връщане (non-refoulement) по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, чл. 19, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС и чл. 3 от ЕКПЧ, тъй като не са налице убедителни данни за реален и личен риск молителят да бъде подложен на изтезание, нечовешко или унизително отношение.
По тези съображения оспореното Решение № ВР-9 от 03.06.2026 г. на интервюиращия орган при ДАБ при МС е валидно, законосъобразно и обосновано. Жалбата срещу него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.
Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК във връзка с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, Административен съд – София-град, Първо отделение, 84-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. М. Е. Д., гражданин на К., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № ВР-9 от 03.06.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба с вх. № КП-01-1391/13.05.2026 г. (рег. № УП-20561/14.05.2026 г.).
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: